

Az alkoholista kettős személyisége

Nehéz megérteni a változásokat, amelyeket az alkohol okoz egy emberben, és még nehezebb megbirkózni velük. Az alkoholista rejtett bűntudata és boldogtalansága dühkitörésekben és vádaskodásban törnek felszínre, melyekre a feleség lobbanékonyan reagál és megbántódik, egészen addig, míg az Al-Anonban megtanulja, hogy nem érdemes ezeket a kitöréseket komolyan venni. A feleség azt hiszi, az alkoholista komolyan gondolja azt, amit mond, ami arra készteti, hogy visszavágjon, így védve magát az igazságtalan támadásokkal szemben. Nem veszi észre, hogy az alkoholista valójában magára haragszik, és ezt a legközelebbi személyen kell levezetnie. Az alkoholista tapasztalatból tudja, hogy megkapja a kívánt reakciót, ami segít neki könnyíteni a saját bűntudatán.

Ilyen időszakokban kétségbeesésében dönthet úgy a feleség, hogy valamit tenni kell, lépéseket kell foganatosítania, hogy megszabaduljon ettől az elviselhetetlen helyzettől. Amikor azonban az alkoholista kedélye javulást mutat, a feleség megfeledkezik az elhatározásáról és abban reménykedik, hogy a dolgok valahogy jobbra fordulnak.

Különösen igaz ez akkor, amikor az erőszakos jelenetet józan időszak követi, és az alkoholista átmenetileg visszanyeri régi énjét. Ekkor újraéled a remény és a feleség „döntése” eltűnik a tudatából. Ismét olyannak látja őt, amilyen valójában, annak a férfinak, akivel összeházasodott. Nem engedi meg magának, hogy szembenézzen azzal a ténnyel, hogy ami korábban annyiszor megtörtént, és bizonyára újra és újra ismétlődni fog mindaddig, amíg a férje iszik, és ő ugyanúgy válaszol majd az ésszerűtlen viselkedésre. Amikor képessé válik arra, hogy felismerje az alkoholista kettős személyiségét, akkor tudni fogja, hogyan változtassa meg a saját hozzáállását és viselkedését.

A józanság időszakában abba a kísértésbe is eshet, hogy elismerje egy tévedését, vagy más módon fedje fel természetét valamely érzékeny oldalát, mire csak azt tapasztalja, hogy amikor megint inni kezd a férje, ezeket a bizalmas közléseket arra használja, hogy fájdalmat okozzon neki úgy, hogy megalázza vagy vádaskodik. Ha ez ismétlődik, a feleség bizalmatlanná válik, és óvakodik bizalmas dolgokat szóba hozni.

Ahhoz, hogy reálisan lássa ezt a helyzetet, meg kellene értenie, hogy a bűntudattól szenvedő alkoholistának óriási szüksége van a fegyverekre az egója megerősítéséhez. Amikor az alkoholista ezekkel a fegyverekkel támad, nem azért teszi, mert utálja a feleségét, hanem azért, mert önmagát utálja és meg kell nyugtatnia magát, hogy mégsem annyira rossz. Az alkoholista azért kötekedik azzal, aki a közelében van, mert ezzel egy kicsit könnyebben tudja önmagát elviselni.

A feleség, aki ebben csak a bizalmas közlései elárulását látja, egyre jobban elzárkózik, és egyre kevesebb bizalmasságot enged meg a beszélgetésben. A fájdalomtól való félelem ilyen formán komoly fennakadásokat okozhat a kommunikációban.